

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.69/2015/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2015. év június hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 5.B.1490/2014/6. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2015. év január hó 13. napján kihirdetett 5.B.1490/2014/6. számú ítéletével a vádlott bűnösségét hivatali visszaélés büntetében (Btk. 305. § c/ pont) állapította meg, ezért őt 1 évi - végrehajtásában 1 évi 6 hónapi próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés büntetésre ítélte, azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön.

A kihirdetett ítélettel szemben a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése, védője bizonyítottság hiányában történő felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.197/2015/1. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a korábbi hatályon kívül helyező végzésben írt iránymutatások szem előtt tartásával, a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az ügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességükben értékelve - a vádlott ténybeli beismerése mellett) állapította meg a tényállás. A tényállás mentes a Be. 351. § (1) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így a felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. Okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmények minősítés is törvényes, helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság az elbíráláskori jogszabályokat. A jogi minősítés körében kifejtett bírói álláspont (ítélet 8-9. oldal) helyes, így a vádlottnak a bűnösségét vitató, jogszerű adatszerzési tevékenységét állító, ekként bűncselekmény hiányában történő felmentését elérni kívánó fellebbezése nem foghat helyt. Úgyszintén nem foghat helyt a védőnek a releváns bizonyítékok újraértékelés útján a megállapított tényállást, valamint jogi minősítését támadó, a vádlott bűnösségét vitató bizonyítottság hiányában felmentést célzó védői fellebbezés.

A büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság hiánytalanul tárta fel, és a vádlottal szemben megfelelő büntetést szabott ki, annak figyelembe vételével, hogy a törvénnyel harmadik alkalommal összeütközésbe került vádlott esetében méltányos büntetést szabott ki.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A nyilvános ülésen a védő a bejelentett védelmi fellebbezést felmentés érdekében továbbra is fenntartotta, másodlagosan enyhébb büntetés kiszabását kérte arra figyelemmel, hogy a vádlott társadalomra veszélyességének a mértéke rendkívül csekély.

A bejelentett védelmi fellebbezés folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást és ügyfelderítési kötelezettségét teljes mértékben teljesítette, betartotta a hatályon kívül helyező végzésben a megismételt eljárás lefolytatására kiadott felhívást is.

A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről megfelelően számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Az ítélet indokolása pedig mindenre kiterjedő, logikailag kifogástalan és meggyőző.

Az elsőfokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlotti védekezéssel. A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, érdemi védekezése szerint nem történt jogosulatlan lekérdezés, kizárólag a körözéseket nézte meg, ehhez pedig joga volt.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást és jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott a jogtalan előnyt a maga számára kívánta megszerezni és azon hivatali kötelezettségét szegte meg, mely szerint a Netzsaru országos digitális bűnügyi és rendészeti elektronikus adatbázisból csak a feladatainak ellátáshoz szükséges adatot kérheti le.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott - aki akkor hivatásos rendőr volt - a szolgálati helyén, olyan ügy kapcsán, melyben intézkedésre nem volt jogosult, többször belépett az országos nyilvántartásba és megtekintette a vádlott és társa ellen folyamatban volt ügy adatait. Egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott az országos nyilvántartásba magáncél érdekében lépett be és tekintett meg adatokat.

Az irányadó tényállás alapján egyértelmű következtetés vonható arra, hogy a vádlott, aki hivatalos személy és hozzáférése van a különféle nyilvántartásokhoz, tisztában volt azzal, hogy

- megismerési szándéka nem tartozik szolgálati feladatkörébe, kétségtelen ugyanis, hogy rendőrként nem járhat el abban az ügyben, melyben esetleges érintettsége merülhet fel
- nyilvántartásba lépése nem szolgálati célból történt.

Az elkövetéskor hatályos 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (a továbbiakban: „Rtv.”) a rendőrség adatkezelésére vonatkozó részletes szabályokat tartalmaz. Ekként nem hagyható figyelmen kívül az Rtv. 77. § (1) bekezdésében, valamint a Rtv. 91/D. § -ban, 91/E. § (1), (2) bekezdésben a nyilvántartáshoz történő hozzáféréssel összefüggésben megfogalmazott célhoz kötöttség egymásra épülő szabályrendje.

A 77. § (1) bekezdése szerint a Rendőrség feladatai ellátása során

a) bűnmegelőzési, bűnüldözési (a továbbiakban együtt: bűnüldözési) feladatai ellátásához szükséges személyes adatokat ... kezeli.

A Rendőrség adatkezelési rendszereiből más szervezet vagy személy részére is szolgáltatható adat, ha az adat igényléséhez fűződő jogot igazolják.

84. § (1) A Rendőrség szervei az e törvényben meghatározott adatkezelési célból más rendőri, bűnüldöző, nemzetbiztonsági, igazságszolgáltatási és közigazgatási szervtől, valamint - törvény rendelkezése alapján - az adattal rendelkező más szervtől, a felhasználás céljának és jogalapjának megjelölésével adatokat vehetnek át. Az adatátvétel tényét mind az adatátadó, mind az adatátvevő szervnél dokumentálni kell.

91/E. § (1) A bűnüldözési adatállományból más bűnüldöző szerv részére - kérelemre - az adatigénylő hatáskörébe és illetékességébe tartozó feladatai ellátásához szükséges és törvény alapján általa kezelhető adatok továbbíthatók.

(2) A rendőri szervek között bűnüldözési adat csak akkor továbbítható, ha az adat az igénylő rendőri szerv hatáskörébe és illetékességébe tartozó feladat ellátásához törvény alapján szükséges. Az adatátvitelre vonatkozó korlátozásokat és egyéb rendelkezéseket ebben az esetben is alkalmazni kell.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben foglaltakon kívül - törvényben meghatározott feladataik teljesítéséhez - bűnüldözési, nemzetbiztonsági, illetőleg honvédelmi célra bűnüldözési adatok továbbíthatók bíróság, ügyészség, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a vám- és pénzügyőrség bűnüldöző szerve, a honvédelmi igazgatás szervei, a büntetés-végrehajtás szerve, továbbá az igazságügyért felelős minisztérium nemzetközi bűnügyi együttműködésért felelős szerve részére.

Következésképpen a rendőrség bűnüldözés célját szolgáló adatkezelési rendszeréhez férés egyrészt alanyi jogosultsághoz, másrészt tárgyi szempontból meghatározott célhoz egyaránt kötött.

A vádlottnak az adott helyzetben csupán hozzáférési szándéka, igénye volt a nyilvántartáshoz; jogosultsága viszont - legalábbis ilyen célból - nem, hozzáférési célja magánérdeket szolgált.

A vádlott, mint az adott ügyben el nem járó rendőr, törvénysértés nélkül nem férhetett volna hozzá ezen adatokhoz.

Amennyiben legitim, szolgálati cél nélkül lép a nyilvántartóba a rendőr, viszont nincs konkrét alanyra vonatkoztatott célja, akkor belépése szintén jogtalan, de önmagában valóban nem hivatali visszaélés, hanem legfeljebb fegyelmi vétség.

Ha azonban nyilvántartóba lépése nem legitim célból való és személyre konkretizált, akkor ez egyrészt, mint magatartásának tényállásszerű célzata kap jelentőséget, másrészt ez a személyre konkretizált cél egyben azt is jelenti, hogy van a tényállás szerinti előnynek vagy hátrálynak alánya, ami a tényállás megvalósulásának nem feltétele. (Kúria Bhar.III.160/2014.)

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel.

Helyesen szabott ki az elsőfokú bíróság a három évig terjedő szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett hivatali bűncselekmény esetében - a korábban hasonló bűncselekmény miatt már büntetett - vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést. A próbaidő tartama is igazodik a cselekmények tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés arányos, annak további enyhítése nem indokolt.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2015. év június hó 9. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.1490/2014/6. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.69/2015/5. számú ítéletében foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és szabadságvesztés kivételével végrehajtható!

Budapest, 2015. év június hó 9. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke